

[Langkilde.]
være væsentlige og følelige. Det kan vel i og for sig ske på det nuværende grundlag lovgivningsmæssigt, men vi må se nærmere på det i udvalget.

Vi lægger afgørende vægt på en hurtigere behandling af sagerne som politisager, men med fortsat mulighed for forsvar og beskikkelse. Vi ønsker også overvejet, om ikke man kan gøre sagerne om groft uforvarlig kørsel til politisager. Det er logisk, at disse sager inden for fradømmelsesområdet går sammen ind i en ny procesform som politisager.

Jeg mener også, at vi i udvalget kunne drøfte problemet konfiskation af køretøjet i visse tilfælde, og måske bør vi også interessere os for indførelse af en vis kriminalisering af dette at drikke spiritus efter kørslen, det er jo noget, som spiller en vis rolle.

Med hensyn til lovforslagets praktiske enkeltheder vil jeg gerne sige, at vi stort set er tilhængere af disse praktiske problemers løsning. Nedsættelsen af aldersgrænsen for kørsel på knallert er vi enige i, men ligesom hr. Otto Mørch mener jeg nok, at man bør overveje spørgsmålet om to på én knallert. Det forekommer mig, at det rummer en betydelig risiko, og ændringen på dette felt skyldes jo en enkelt landsretsdøm. Jeg tror, man bør overveje, om ikke vi skulle have en regel på dette felt.

Også den foreslåede løsning af problemerne omkring parkeringsordningerne er vi tilhængere af og forudser, at det bliver en bedre løsning end den, vi har i øjeblikket, og frigør arbejdskraft hos politiet, hvad der selvfølgelig er væsentligt.

Der har været rettet nogle indvendinger mod lovforslagets udformning her, og det er blevet fremhævet, at man burde indskrænke det helt til den form for parkering, som er udtryk for en rationering af arealet. Jeg synes, vi kan drøfte dette spørgsmål. Det er selvfølgelig betænkeligt at gøre området alt for uklart, når det skal overlades til parkeringskontrollører, men det kan vi se på i udvalget.

Jeg har ikke yderligere bemærkninger at føje til, men kan anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling, hvor vi også kan få lejlighed til at se på en række af de andre problemer, som har været rejst under debatten her.

Holmberg: Det er naturligt, at hver gang færdselsloven er til debat og der foreligger forslag om ændringer, må det absolut interessere os alle sammen; det gør det jo alene af den grund, at de fleste har bil og kørekort. Men det interesserer også, fordi vi har mange, alt for mange ulykker på vore gader og veje. Nu har vi desværre over 1.000 dræbte hvert år.

Spørgsmålet er så, om færdselsloven hjælper stort på dette forhold. Det ses der jo lidt forskelligt på, men da det i første række er den menneskelige faktor, der spiller ind, mener jeg i høj grad, at det spiller en rolle med færdselslovens bestemmelser. Det er muligt, at når vi drøfter i udvalget de relationer, der kan være her, vil flere ting komme frem end det, som det er rimeligt at tage frem ved en førstebehandling.

Ansvarsforsikring og parkeringskorps og erstatning for uberettiget inddragelse af kørekort har vel ikke umiddelbart noget med denne sag at gøre, men efter min mening er det naturlige og rigtige forslag, der foreligger her. At beløbet 150.000 kr. i enkelte tilfælde er for lavt, er sikkert. Det er da heldigvis sjældent, der er tale om så stor erstatning, men når man selv har været udsat for og har kendskab til i hvert fald én ulykke — det var på min egen egn — hvor en mand havde det fulde ansvar for at køre ind foran et tog, som væltede, og de millionsskader, der herved opstod og så konstaterer, at der faktisk ingen var, der havde dækningspligt, så forstår man betydningen af den foreslåede ændring. At sagen så blev ordnet ved fornuft og velvilje fra de skadelidtes side, er en anden side af sagen. Men at en lovpligtig ansvarsforsikring på 150.000 kr. er for lidt, er sikkert, og de 10 mill. kr.s dækningspligt, der nu foreslås, er i alle tilfælde nok. Jeg har altså ingen yderligere kommentarer hertil.

Men når jeg nu er ved forsikringen, har jeg lyst til at spørge justitsministeren, om der måske alligevel er et hul i loven. Jeg har set i aviserne, at vestre landsret skal behandle en sag mod et forsikringsselskab. Erstatsningsansvaret opstod som følge af et kørselsuheld, hvor en bybus påkørte et hus. Årsagen var, at chaufføren på grund af hjertetelammelse var segnet død om ved rattet. Der skete kun materiel skade på huset, men forsikringsselskabet påstår, at det ikke har